

SENTÈNCIA de 22 de gener de 2004

**Execució de sentències estrangeres en el Principat
d'Andorra: requisits.- Admissió de proves: facultats dels
organismes jurisdiccionals**

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per "arrêt" de data 18 d'octubre del 2000, la "Cour d'Appel" de PARIS (FRANÇA), va confirmar una sentència dictada el dia 21 d'abril de 1998 pel Tribunal Mercantil de MEAUX, la qual va condemnar el Sr. Josep V.M. a pagar a la societat STILL ET SAXBY les quantitats de 135.000 FF amb els interessos legals a comptar del 13 de desembre de 1996 i de 10.000 FF en concepte de danys i perjudicis; i va condemnar la societat STILL et SAXBY a satisfer al Sr. Josep V.M., la quantitat de 5.200 FF.

II.- La societat STILL et SAXBY SARL ha formulat davant d'aquest Tribunal Superior, demanda contra el Sr. Josep V.M., per que siguin declarades executòries a Andorra, les sentències estrangeres esmentades.

III.- El Sr. Josep V.M. s'oposa a la demanda, manifestant que els Tribunals francesos han incorregut en una violació del dret a un procés degut, protegit per l'article 10 de la Constitució andorrana, per quan les sentències a les quals es volen donar exequàtur, van ser decidides sense tenir en compte les proves aportades per aquesta part i no acordant a l'ensem la pràctica d'una pericial; que per tant el procediment seguit a França no ha estat regular, quedant malmès el dret a la defensa del Sr. Josep V.M. , ni conforme a l'ordre públic andorrà com ho exigeix l'article 49 Llei Transitòria dels Procediments Judicials

IV.- El Ministeri Fiscal conclou que procedeix acordar l'exequàtur sol·licitat.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- Prèviament s'ha de posar de manifest que l'exequàtur només pot ser atorgat a les sentències estrangeres que siguin fermes i definitives; per tant la resolució dictada pel Tribunal Mercantil de MEAUX, que fou confirmada i doncs substituïda per "l'arrêt" de la "Cour d'Appel de PARIS", no pot ser declarada executòria a Andorra per sí mateixa, sinó que la seva execució deriva de la de la decisió confirmatòria, la qual és l'única que pot ser objecte d'una demanda d'exequàtur.

II.- L'únic motiu d'oposició del Sr. Josep V.M. a la demanda d'exequàtur formulada per la societat agent, és que la jurisdicció estrangera no va tenir en compte les proves aportades per la part defenent i no va practicar la pericial sol·licitada.

III.- No són certes les afirmacions del Sr. Josep V.M.. Si que la "Cour d'Appel" va considerar i examinar la prova aportada pel defenent, corresponent a un informe realitzat pel Sr. G., però no va valorar-la per raons enunciadades en la sentència, que constituïen motius de fons i no de procediment, i sobre els quals aquest Tribunal Superior, en l'àmbit del present procediment d'exequàtur, no té cap competència per controlar-los. També està motivada la denegació de la pràctica d'una prova pericial sol·licitada pel Sr. Josep V.M., que mai és obligatòria, i que els tribunals, siguin andorrans o francesos, com en el cas d'autes, estan sempre lliures d'acceptar o no, en funció de les circumstàncies del contenciós i de l'interès que presenta aquesta prova per resoldre el litigi, i que, a més a més, mai vincula les jurisdiccions. En realitat els greuges del Sr. Josep V.M. contra la sentència estrangera no afecten la regularitat del procediment seguit per la "Cour d'Appel", sinó l'apreciació de les proves feta per dita jurisdicció, que constitueix una qüestió de fons en la qual aquest Tribunal Superior no pot entrar. Per tant el procediment seguit davant la "Cour d'Appel de Paris", fou del tot correcte i conforme a l'ordre públic, tan nacional que internacional. En cap moment no ha vulnerat el dret a un procés degut protegit per l'article 10 de la Constitució.

IV.- Pel que fa als altres requisits exigits per l'article 49 Llei Transitòria dels Procediments Judicials, han estat complerts per la sentència de la qual es demana

execució al Principat, respecte a la competència de jurisdicció; a l'aplicació de la Llei competent segons les regles nacionals de conflicte; i a l'absència de frau a la llei nacional.

V.- Per conseqüent s'ha d'estimar la demanda de la societat STILL et SAXBY, i declarar executòria a Andorra, la sentència de la "Cour d'Appel de Paris" de data 18 d'octubre del 2000, sense fer especial condemna en costes processals, com és costum en matèria d'exequàtur.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Estimar la demanda de la societat STILL et SAXBY SARL; **decretar** executòria al Principat d'Andorra, la sentència dictada el dia 18 d'octubre del 2000 per la "Cour d'Appel de Paris", en el procediment oposant la societat STILL et SAXBY SARL al Sr. Josep V.M.; **Sense fer** especial condemna en costes processals.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-